

"U ovoj kući mi boravimo danonoćno, ispunjavajući vječnost našim otpacima. Naše oguljine truhle na tom smetlištu koje neumorno obnavljamo i koje smo napravili po vlastitoj mjeri. Tu žive nevidljivi štakori i hrane se galebovi lepršaviji i od samog zraka. Goste, družu, prijatelju, od pamtivijeka ja sam, znaj, onaj dio tebe koji nećeš da vidiš, nešto između mučnine i nedefinisanog htijenja, nezaobilazni otpadak. U posjeti prijateljima, prvo što gledam jesu papuče, češljevi i četke pune kose, a u knjigama koje sam posudio prvo što tražim je nečistoća iz nosa ili komadići mrtve kože magnetski prilijepljeni među koricama."